

Kunduz ve Balıkçıl



Aysel Banu YAVUZAL

Kunduz ve Balıkçıl

Aysel Banu YAVUZAL



Aydınlık, yemyeşil bir sulak alanda, Benny adında küçük bir kunduz sıcak bir kulübede yaşıyordu. Benny'nin sıcak kahverengi tüyleri, düz bir kürek kuyruğu ve iki büyük ön dişi vardı. Her zaman meşguldü; dalları kemirir, barajını yamalardı. Her sabah gölete atlar, işe hazır olurdu. Sulak alan onun mutlu yuvasıydı; cıvıldaayan kuşlar ve vıraklayan kurbağalarla doluydu.



Sisli bir sabah, Hazel adında uzun bir balıkçıl sığ suda duruyordu. Yumuşak mavi-gri tüyleri, uzun sarı bir gagası ve sazlar gibi ince bacakları vardı. Hazel sakindi ve sabırlıydı; balık için suyu izliyordu. Benny paytak paytak yanına geldi ve 'Merhaba! Ben Benny,' dedi. Hazel nazikçe başını salladı. 'Ben Hazel,' dedi. 'Burası çok güzel bir sulak alan.' O günden sonra arkadaş oldular.



Benny ve Hazel g nlerini birlikte ge iriyorlardı. Benny  ubukları kemirip d zg nce  st  ste yı ıyordu. Hazel hareketsiz durup suyun dalgalanmasını izliyordu. Harika bir takım olmuřlardı. Benny  alıřırken sohbet etmeyi severdi, Hazel da sessiz bir g l msemeyle dinlerdi. Di er hayvanlar onların arkadařlı ını fark etti. 'Bu ikisi hep birlikte,' dedi bir kurba a. 'Sulak alanı daha da mutlu ediyorlar,' dedi bir  rdek.



Sonra bir öğleden sonra sulak alanda büyük bir fırtına koptu. Rüzgâr uğulduyor, yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu. Fırtına geçtiğinde Benny ve Hazel derenin üzerine devrilmiş kocaman bir ağaç buldular. 'Olamaz!' diye bağırdı Benny. 'Bu ağaç suyun yolunu kesiyor!' Gölet yükselmeye başladı ve dere ince bir akıntıya dönüştü. Sulak alan tehlikedeydi.



Benny devrilmiř ağaca kořtu. Büyük ön diřleriyle kemirdi de kemirdi, ama ağaç çok kalındı. Güçlü bacaklarıyla itti, ama ağaç kımıldamadı. 'Tek başıma hareket ettiremiyorum,' diye soludu. Hazel uçup yanına kondu. 'Bir de ben deneyeyim,' dedi. Uzun gagasıyla itti, ama ağaç çok ağırdı. 'Ben de başaramıyorum,' diye iç çekti.



Benny endişelendi. Su yükseliyordu ve sulak alan değişiyordu. 'Ne yapacağız?' dedi. Hazel önce ağaca, sonra Benny'ye baktı. 'Bir plana ihtiyacımız var,' dedi sakince. 'Tek başımıza yapamayız, ama belki birlikte yapabiliriz.' Benny'nin gözleri parladı. 'Birlikte!' dedi. 'Bu harika bir fikir!'



Benny ve Hazel ağacı inceledi. 'Kalın dalları kemirip koparabilirim,' dedi Benny. 'Ve alttan itebilirim.' Hazel başını salladı. 'Daha hafif kısımları uzun gagamla kaldırabilirim,' dedi. 'Ve üstten çekebilirim.' Bir takım olarak çalışmaya karar verdiler. Benny kemirecek ve itecek, Hazel kaldıracak ve çekecekti.



Benny büyük bir dalı kemirmeye başladı. Dişleri hızla çalışıyor, ağaç kırıntıları uçuşuyordu. Hazel doğru anı gözlüyordu. Dal zayıflayınca gagasıyla tutup çekti. 'Şimdi!' diye seslendi. Benny güçlü bacaklarıyla var gücüyle itti. Dal çatladı ve koptu. 'Başardık!' diye sevindi Benny. 'Bir tane gitti!' dedi Hazel.



Çalışmaya devam ettiler. Benny kemirip itiyor, Hazel kaldırıp çekiyordu. Zor bir işti, ama sırayla çalışıp birbirlerine yardım ediyorlardı. 'Harika gidiyorsun!' dedi Hazel. 'Sen de öyle!' diye yanıtladı Benny. Yavaş yavaş devrilmiş ağaç hareket etmeye başladı. Diğer hayvanlar izlemek için toplandı. 'Gerçekten yapıyorlar!' dedi bir kaplumbağa. 'Takım çalışması!' dedi bir kurbağa.



Uzun ve yoğun bir günün ardından ağaç sonunda yerinden kaydı. Su yeniden akmaya başladı; önce ince bir akıntı, sonra neşeli bir çağlayışla. Benny ve Hazel sevinçle bağırdı. 'Birlikte başardık!' diye haykırdılar. Gölet yeniden huzurlu seviyesine döndü. Dere fıkırdadı ve şarkı söyledi. Sulak alan yeniden sakin ve mutluydu. Bütün hayvanlar alkışladı ve sevindi.



Benny ve Hazel yan yana oturdular; yorgun ama gururluydular. 'Bu büyük bir sorundu,' dedi Benny. 'Ama çözdük,' dedi Hazel. 'Çünkü bir takım olarak çalıştık.' Benny başını salladı. 'Sen kaldırdın ve çektin, ben kemirdim ve ittim. Harika bir takımız!' Hazel nazik gülümsemesini gösterdi. 'Evet, öyleyiz,' dedi. 'Arkadaşlık ve takım çalışması büyük sıkıntıları düzeltebilir.'



O günden sonra Benny ve Hazel daha da yakın arkadaş oldular. Sulak alanla birlikte ilgilenmeye devam ettiler. Benny barajı sağlam tutuyor, Hazel dereyi gözetliyordu. Birlikte göğüs gerdikleri sürece hiçbir sorunun çok büyük olmadığını biliyorlardı. Diğer hayvanlar da onlardan öğrendi. 'Yardıma ihtiyacın olursa, sadece sor,' dedi Benny. 'Biz her zaman buradayız,' dedi Hazel.



Sulak alan geliřti. Su serbestçe akıyordu ve hayvanlar mutlu yaşıyordu. Benny ve Hazel sık sık gün batımında göletin kenarında oturup gökyüzünün pembeye dönüşünü izlerdi. 'Arkadaş olduğumuz için mutluyum,' dedi Benny. 'Ben de,' dedi Hazel. 'Ve sorunları birlikte çözebildiğimiz için mutluyum.' Bir ördek ailesinin yüzüp geçmesini izlediler. Sulak alan huzurlu ve hayat doluydu.



Bir gün genç bir kunduz Benny'ye sordu: 'Sulak alanı güvende tutmanın sırrı ne?' Benny gülümsedi. 'Sır takım çalışması,' dedi. 'Bir sorun çıkınca pes etme. Bir arkadaş bul ve birlikte çalış.' Hazel başını salladı. 'Herkesin farklı güçlü yanları var,' dedi. 'Birlikte neredeyse her şeyi yapabilirsiniz.' Genç kunduz başını salladı, yardıma hazırды.



Benny ve Hazel'in arkadaşlığı her gün daha da güçlendi. İşbirliğinin çözümler yarattığını gösterdiler. Sulak alan neşeli bir yerdi; nezaket ve takım çalışmasıyla doluydu. Ve ne zaman yeni bir sorun çıksa, Benny ve Hazel ona birlikte göğüs geriyordu. Yanında bir arkadaşın olduğunda hiçbir sıkıntının çok büyük olmadığını biliyorlardı. Ve sulak alan bütün hayvanlar için sakin ve güzel kaldı.



Ve böylece, güzel sulak alanda, kunduz Benny ile balıkçıl Hazel en iyi arkadaş olarak kaldılar. Birlikte çalıştılar, sorunları çözdüler ve yuvalarını güvende tuttular. Hikâyeleri bize takım çalışması ve sorun çözmenin büyük sıkıntıları düzeltebileceğini hatırlatır. Ve gerçek bir arkadaşın en iyi yardımcısı olduğunu. Son.